

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 4, ročník 29

www.farnostzidenice.cz

vychází 28. září 2022

Úvodník

Během letošních prázdnin jsem zažil nemnohá zklamání, ale o těch až někdy příště. I když jedno by se tu dalo zmínit. Během dětské charismatické konference, které se už roky účastním jako kněz, se děti rozdělují do skupin podle věku. Každý věk pak má připravený nejen duchovní program přesně ušitý na míru. Všem je jasné, že se čtyřletými dětmi budete mluvit o odpuštění jinak než s dvanáctiletými. Pro některé rodiče je to však nepochopitelné a neakceptovatelné. Co s tím mohou nadělat? Různě se snaží obejít pravidla, aby dosáhli svého. Letošní konferenci vévodí matka, která vedla dvě děti, kamarády. Jeden měl 7 let a jeden 9. Při předávání dětí se jí Pomeranči, tedy ti, kteří mají na starosti děti během programu, snažili přesvědčit, že není možné, aby chlapci byli spolu, protože program je připravený podle věku. Po několika minutách to žena vyřešila šokujícím způsobem. Vzala kartičku svého syna a škrtnula věk 9 a napsala 7. A byla dost spokojená. Nevím, zda někdy v příštích letech nenavštíví kněze s pláčem, že její syn podvádí a lže. Možná si nevzpomene, co sama udělala. Možná i toto přispěje k tomu, že se chlapec naučí, že se dá cíle dosáhnout i tak, že se pokříví pravda.

O několik týdnů později se při mši stala krásná věc. Bylo to ve všední den. V kostele byli rodiče s malým dítětem. Když jsem pozdvihoval Tělo Kristovo, do zbožného ticha se ozvalo: „Ham.“ Možná to vůbec nesouviselo s děním při liturgii, ale pro mne to bylo úžasné. Dítě nám potvrdilo, k čemu jsme zváni. K přijetí, k hostině, máme jíst jeho Tělo a pít jeho Krev. To dítě z toho zatím nemá rozum a záleží i na těch, kteří o něj pečují, jakým způsobem bude růst do plnosti svého křtu. Možná si vůbec neuvědomujeme, jakou máme moc ovlivnit životy druhých. Asi není nutné se strachovat, co uděláme špatně. Možná je lepší cesta žít tak dobře, abychom dětem a ostatním nebránili jít do Božího království. A prosit, aby Pán poslal někoho, kdo napraví to, co my omylem nebo ve své slabosti pokazíme.

Přeji nám všem mnoho úspěchů v budování Božího království!

Váš otec Petr Miloslav Jan Křtitel Beneš, farář

Děni ve farnosti

Plánované akce

(výčet není kompletní a změny jsou možné)

Říjen

1.-2.10.	Tradiční židenické hody
15.10.	Bazárek dětského oblečení na faře
21.10.	Večer chval
23.10.	Výročí posvěcení kostela
27.10.	Adorační den a den modliteb za bohoslovce

Listopad

6.11.	Vzpomínka na zemřelé na hřbitově v Židenicích (14:35)
12.11.	Úklid kostela (od 8:00) Přijďte v hojném počtu.
27.11.	První neděle adventní

Připomínáme:

Každé **první úterý v měsíci** bude mše sv. v 10:00 s posezením po mši pro rodiče s malými dětmi a seniory.

Každý čtvrtek po adoraci se snažíme obnovit **tradici čaje s katechezí pro mládež.**

Roráty budou ve všední dny a soboty mimo pátky, kdy bude večer mše sv. s dětmi.

Vytápění kostela

Na otázku, jak se změní vytápění kostela během zimních měsíců, se teprve hledá odpověď. Je ale jisté už teď, že nebudeme

moci vytápět tak, jak bylo zvykem. Už dnes na energie padnou tři nedělní sbírky každý měsíc. Moc peněz nám nezbyvá. Jakmile budou známa konkrétní čísla, dostanete informaci prostřednictvím ohlášek či webových stránek. Stále platí, že farnost je odkázána na štedrost každého z nás. Pokud můžete dát víc, nebojte se. Při rozhodování o výši vašeho daru však nezapomeňte, že přednost má samozřejmě vaše domácnost a rodina. Nedávejte nad své možnosti. Díky a ať vám Pán odplatí vaši štedrost.

Připravujeme:

Otevření klubu Václav - konkrétní termín záleží na postupu prací a farnost jej nemůže ovlivnit, i když vyvíjí značné úsilí při jednání se všemi zainteresovanými firmami. Souvisí to s nedostatkem zaměstnanců a s celkovou situací ve stavebnictví.

Můžeme se těšit na pravidelné akce perníkový betlém, ples na ledě či bez ledu, zabijačka, Vánoce, Velikonoce, první sv. přijímání, biřmování. Konkrétní termíny budou zveřejňovány postupně. Sledujte webové stránky farnosti a ohlášky.

V budoucnu se můžeme dočkat i změn bohoslužeb. Záleží na obsazení naší a obřanské farnosti. Rozhodnutí biskupa v těchto otázkách se očekává v nejbližších týdnech.

Petr Beneš, farář

Zprávy z diecéze

Začátkem října vyjde v pořadí již jedenáctá publikace brněnského biskupa Pavla Konzbulu s názvem „Cesta, pravda, život aneb Dvanáct tisíc slov“. Název odkazuje na jeho biskupské heslo, které latinsky zní Via, veritas, vita.

1. října 2022 v 15:00 hodin posvětil biskup Vojtěch Cikrle nový oltář kostela sv. Markéty v Jaroměřicích nad Rokytnou a vloží do něj ostatky sv. Zdislavy. Po mši následuje prohlídka kostela a další program. Kostel se otevře po několikaleté rekonstrukci.

4. října 2022 od 10:00 do 15:30 hodin pořádá CMTF UP v Olomouci konferenci „Formace a poslání trvalého jáhna“.

6. října 2022 se děti z farností brněnské diecéze setkají v Brně na Petrově s otcem biskupem Pavlem Konzbulem. Jedná se o prvokomunikanty, tj. děti, které v uplynulém školním roce poprvé přistoupily ke svatému přijímání.

8. října 2022 pořádá jednota Musica sacra a Biskupství brněnské, Středisko pro liturgickou hudbu, pro varhaníky, chrámové zpěváky a hudebníky již 25. Svatocecilské setkání v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně, společně s oslavou 30. výročí založení jednoty Musica sacra.

Diecézní centrum života mládeže Mamre a Centrum pro rodinu a sociální péči Brno pořádají **Kurz partnerství**, který probíhá na Mamre v Osové Bítýšce, a to čtyři víkendy ve školním roce 2022/2023. Přihlášky a více informací: kurzpartnerstvi@centrum.cz, 774 276 256.

Marie Oujezdská

Vzpomínáme

Před pěti lety, 7. září 2017, zemřel pan **Josef Drábek**, dlouholetý židenický varhaník, v mládí člen salesiánské komunity, v padesátých letech také vězněný ve Valdicích. Spolupracoval při stavbě salesiánského kostela v Žabovřeskách, spolu s manželkou Marií vedl chrámový sbor a vychovali pět dětí. Byl dobrou duší naší farnosti, uměl každého povzbudit vlídným slovem a měl upřímnou radost z každého projevu duchovního života ve farním společenství, obzvláště pak v nelehkém období náboženské nesvobody. Byl pohřben na svátek Sedmibolestné Panny Marie, jeho žena ho následovala na věčnost jen o několik měsíců později. Oba odpočívají na židenickém hřbitově.

R. I. P.!

Farní pouť

Znáte nejmladší a nejstarší poutní místo Slovenska?

Nečekaně krásným zážitkem byla pro mě pouť na horu Butkov, kde je Skalné

sanktuárium Božieho milosrdenstva. Toto najmladší slovenské poutní miesto, nazývané tiež Boží chrám na kamenné hoře, je výjimečné nejen svou polohou, ale i vznikem. Leží totiž na kraji kamenolomu, kde se stále těží vápenec. Na jeho vytvoření má velký podíl vedení Považské cementárny Ladce, především její generální ředitel Anton Barčík. Právě jeho navštívil v roce 2012 P. Elias Vella a vyslovil myšlenku: postavte zde kříž, budou sem chodit tisíce lidí. Zdálo se to nemožné, byl to těžební prostor se zákazem vstupu – a dnes zde stojí kříž vysoký 12 m, 6 metrová socha Panny Marie, socha sv. Josefa a další sakrální stavby, které postupně vznikaly: křížová cesta, zvonice Jana Pavla II., kaple Božího milosrdenství a kapličky s ostatky známých i méně známých svatých. Jedna z nich je naprosto unikátní, má nápis *Kaplnka pre teba*, je dosud prázdná a připomíná tak, že všichni jsme povoláni ke svatosti.

Kříž je dominantou poutního areálu. Byl postaven v roce 2013, tedy v roce 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu. Je ukotvený přímo do skály a jsou v něm uloženy 2 vzácné relikvie: dřevo ze svatého kříže a kousek kamene přímo z otvoru, kde na Golgotě stál Ježíšův kříž. Toto poutní místo ještě není příliš známé, a přece již sem přichází mnoho poutníků: jednotlivci, rodiny, farnosti. My jsme se potkali se 2 farnostmi a společně prožili křížovou cestu i mši svatou. Úžasnou

atmosféru tohoto místa umocňují nádherné výhledy do Pováží a na Bílé Karpaty.

Na zpáteční cestě jsme se zastavili i na nejstarším poutním místě Slovenska Skalce, které je spojováno s příchodem dvou mnichů Andreje Svorada a Benedikta. Skalka je tvořena dvěma areály, a to Velkou Skalkou a Malou Skalkou, jsou od sebe vzdálené přibližně půl kilometru. Velká Skalka je zřícenina benediktinského, později jezuitského kláštera, který roku 1224 založil nitranský biskup Jakub I. rozšířením areálu kolem staršího kostela a jeskynního komplexu, v němž měl žít na počátku 11. století poustevník Benedikt, žák Andreje Svorada.

Benedikt i Andrej Svorad byli svatořečeni roku 1083 papežem Řehořem VII. z podnětu uherského krále Ladislava I. O jejich životě vypráví Maurova legenda – Život svatých poustevníků Svorada-vyznavače a Benedikta-mučedníka. Po zrušení jezuitského řádu klášter začal pustnout. Hlavní poutní mše svaté se konají na Malé Skalce, místě, kde byl nalezen umučený mnich Benedikt a kde dnes stojí kostel zasvěcený těmto dvěma světcům. Na louce pod zbytky kláštera se pravidelně uskutečňuje katolická poutnická konference Nové svitanie.

Děkujeme všem, kteří tuto farní pouť připravili.

Ludmila Pohanková

U Papuánců

Milí farníci,

již je tomu více
jak půl roku, co
jsem se vydala

na druhý konec světa, abych se naučila vidět
potřebné zase z jiné perspektivy a nabídla
vše, co jsem se (nejen) díky naší farnosti
naučila. Chtěla bych vám poděkovat za vaše
modlitby a povzbudivá slova, která se ke
mně za tu dobu dostala. Moc si vážím
veškeré vaší podpory. Čas, který tu mám, se
snažím naplnit co nejkvalitněji, zejména v
naší před několika měsíci otevřené škole pro
děti ze slumu, které neměly příležitost
navštěvovat běžnou školu. Čelím tu mnoha
výzvám, které by mě zřejmě jinde nepotkaly,
a raduji se z chvil, které bych jinde nezažila.
Kdybyste se chtěli dozvědět něco více, a tak
alespoň na dálku zavítat na Papuu, mrkněte
na web www.u-papuancu.webnode.cz nebo
na facebooko-vou stránku U Papuánců.

Moc na vás myslím v modlitbách. Mějte se
krásně.

Anna Bártů

Pobyt v Tanzánii

Moje dobrodružství začalo v létě 2021, kdy
se ve mně ozvalo přání zkusit dobrovolnictví
v Africe, a vyústilo v tříměsíční službu
v sirotčinci v Tanzánii. Zkušenost v tak
odlišném prostředí se však nedá vyjádřit na
několika řádcích, každá informace by
zasloužila podrobnější popis.

Sirotčinec založily před 10 lety tři ženy –
Angličanka, Češka a Tanzanijka. Areál mě
překvapil svou velikostí i počtem místních
zaměstnanců. Děti bylo 23, od 2 měsíců do
14 let. Je to taková oáza uprostřed obrovské
chudoby, kterou vidíte všude kolem. Lidé si
nemohou koupit třeba přívod elektřiny nebo
vody, prostě na to nemají. Vybrala jsem si
zimou, od června do srpna, abych zvládla
teploty kolem 30 stupňů. Je tam jen o hodinu
později, ale v 18 hodin už byla tma.
Nepoužívají se tam ručníky, protože v horku
vše poměrně rychle oschne. V Tanzánii jedí
lidé všechna jídla jen rukou, bez příborů, ale
v hotelích nebo větších restauracích nabízejí
možnost lžice nebo i příborů.

Bydlela jsem v pěkném domku pro
dobrovolníky, který byl s domkem pro
zaměstnance stranou od hlavního areálu, tak

nám občas přestala téct voda a musela se přinášet. Pitnou vodu si všichni nosili z hlavní jídelny. Jinak tekla všude voda jedné teploty, někdy vlažnější, jindy studenější. Ve vodě této teploty se vše i pralo nebo umývalo nádobí. Jen na koupání pro miminka se ohřívala voda do termosek a před tím se v ní vyvařily láhve a dudlíky.

Jídlo bylo prosté. Na snídani chleba z kukuřičné mouky, připomínal bílý toustový. Později jsem si k němu dokupovala rajče. V hlavní jídelně kromě neděle a úterý bývala k obědu „ugali“ – bílá kukuřičná hmota podobná husté krupicové kaši a fazole a vždy nějaký salát ze zelných listů. V neděli a úterý rýže s hovězím masem, ale velmi tuhým. K večeři mívali rýži a fazole. Protože jsem starší, vzaly mne ženy mezi sebe na oběd a večeři, takže jsem se měla oproti mladým dobrovolníkům královsky. Občas jsem měla i kuře nebo rybu a brambory, případně špagety. A k večeři ovoce: čerstvé banány, avokádo, mango, papáju, většinou jako salát, nakrájené na kousky. Ta chuť byla úžasná. Internet byl jen v blízkosti hlavní budovy, a když nešla elektřina, nebyl dostupný. Elektřina vypadávala docela často, někdy i na celý den.

Protože se zmíněná Češka chystala na 1,5 měsíce na dovolenou domů, vnímala jsem, že jim asi nejvíc pomohu, když se během dne postarám o nejmenší dvouměsíční Nancy, aby se zbylé dvě ženy mohly věnovat potřebným úkolům. Kromě sirotčince totiž postavily a provozují školku a školu – zatím 1.-3. třídu. Vše financují jen z darů, mají účet i v České republice. Pokud vás to osloví, můžete jim přispět na účet: KARIBU NYUMBANI ORPHANAGE 2600414716/ 2010.

Protože jsem původně dětská sestra a dosud v rodinách hlídávám různě velké děti, nebylo to pro mne těžké. Těžší bylo namáhat hlavu, když kolem sebe slyšíte jen angličtinu nebo svahilštinu. Ale co jsem potřebovala, to jsem se domluvila a Angličanka měla se mnou trpělivost. A větší děti si občas také přišly popovídat anglicky. Zpočátku jsem chodila na jedenáctou a končila kolem deváté večer. Odpoledne jsem měla i nějakou hodinu na odpočinek. Postupně jsem ale začala chodit na desátou a i večery se začaly protahovat. Pak už to ženy braly automaticky a nechávaly mě s malou až do 22 hodin a nezlepšilo se to ani po návratu Češky. Když malá během dne usnula, dělala jsem, co bylo zrovna potřeba. A teprve večer po skončení služby jsem si mohla

vyřizovat poštu, psát emaily atd., pokud se podařilo připojit se k internetu.

První měsíc jsem měla jen 2 dny volna, tak se začala ozývat únava, která se postupně navyšovala. Pak už jsem mívala jeden den volna v týdnu. Je to jiná kultura i mentalita. Mše sv. trvala 2 - 3 hodiny. Zažila jsem tam dvoje křtiny, slavnost Božího Těla i první svaté přijímání! Při návštěvě osmičlenné rodiny z Anglie jsme se dostali všichni na koupaliště a zvlášť pro děti to byl krásný zážitek. Ale nejen pro ně. Sama jsem neměla odvahu si někam vyjet. Až před koncem svého pobytu jsem se dostala aspoň na kratičký výlet na Zanzibar a na safari v Mikumi. Odjížděla jsem se spoustou neopakovatelných zážitků...

Díky vašim modlitbám jsem to vše zvládla a vyhnula se mi i malárie i všechny ostatní nemoci! Děkuji tedy Bohu i vám, že se v mém životě ten zázrak uskutečnil!

Soňa Fialová

Svátek v kalendáři (6)

Anička Zelíková

Není nutné hledat světce velkého věhlasu. Svatým nenápadným životem žila i Anička Zelíková, mladá řeholnice třetího řádu OCD, narozená 19. 7. 1924 v Napajedlích. Navštěvovala obecnou a měšťanskou školu v ústavě Ludmila sester sv. Kříže v Napajedlích. Řeholní sestry sv. Kříže měly velký vliv na její náboženskou výchovu. Sestra Milada Bartoňová ji připravila na 1. sv. přijímání, které přijala 25. 5. 1933, to znamenalo rozhodný obrat v jejím životě. Již tehdy zatoužila zcela se obětovat Bohu, aby získala pro nebe mnoho duší. Za vzor si zvolila sv. Terezii z Lisieux. Rozhodla se obětovat svůj život za posvěcení kněží. Na Zelený čtvrtek 14. 4. 1938 se náhodně dozvěděla o hříchu zabíjení nenarozených dětí. Byla tím vnitřně hluboce otřesena a nabídla se Bohu jako smírná oběť za tyto hříchy. Následujícího dne na Velký pátek 15. 4. 1938 před vystavenou velebnou svátostí v Božím hrobě tuto svou nabídku z celého srdce obětovala. Téhož roku 8. 9. na sv. Hostýně zasvětila své panenství Panně Marii slibem čistoty na jeden rok a následujícího roku na tentýž svátek tamtéž zavázala se tímto slibem na celý život. Toužila vstoupit do kláštera karmelitek v Praze, ale pro nemoc to nebylo možné. Byla tedy přijata do třetího řádu. Dostala řeholní jméno Marie od svátostného Srdce Ježíšova. 7. 2. 1941 složila řeholní sliby chudoby, čistoty a poslušnosti. 2. 6. 1941 přijala škapulíř Panny Marie Karmelské. Svou životní oběť zakončila ve čtvrtek 11.9.1941. Je pohřbena v Napajedlích.

V letech 1991 až 1995 proběhlo v olomoucké arcidiecézi šetření, které zahájilo proces jejího blahořečení.

J. A.

OREL JEDNOTA BRNO - ŽIDENICE S ŽIDENICKOU CHASOU VÁS ZVOU NA TRADIČNÍ ŽIDENICKÉ HODY

Sobota 1.10.2022

13:00 - 16:00 HODOVÉ ODPOLEDNE
(vedle kostela sv. Cyrila a Metoděje)
stavění máje, tancování krojovaných dětí, požehnání,
předání hodového práva, Československá beseda,
karičky, soutěže pro děti

18:00 - 01:00 VEČERNÍ HODOVÁ ZÁBAVA
(hala Industra v areálu Nové Zbrojovky)
Československá beseda, karičky, hraje Slovacká
kapela Romana Hornáčka, vstupné 150 Kč (dětí do 12
let zdarma)

Neděle 2.10.2022

10:00 HODOVÁ MŠE SVATÁ
(kostel sv. Cyrila a Metoděje)
slavnostní bohoslužba, po mši svaté zatančí
krojované děti a židenická chasa

Akce je pořádána za finanční spoluúčasti
MČ Brno-Židenice, Statutárního města Brna
a za spoluúčasti Římskokatolické farnosti
u kostela sv. Cyrila a Metoděje, Brno-Židenice.

www.zidenickehody.cz #hodyzidenice

Ilustrace © Miroslava Kolářové Sukové

B | R | N | O

NOVÁ
ZBROJOVKA

